

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **Mgr. D. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě pro zmatečnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 9. 1993, č. j. 15 C 80/90 - 147, a rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 1. 1994, č. j. 1 Cao 1/94 - 165, a o žalobě na obnovu řízení proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 9. 1993, č. j. 15 C 80/90 - 147, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 5. 2015, č. j. 22 A 47/2015 - 6,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále „krajský soud“) ze dne 28. 5. 2015, č. j. 22 A 47/2015 - 6 (dále jen „napadené usnesení“), jímž krajský soud výrokem I. řízení o žalobě na obnovu řízení ve věci sp. zn. 15 C 80/90, nyní vedené pod sp. zn. 22 A 48/2015, spojil k společnému projednání a rozhodnutí s řízením o žalobě pro zmatečnost ve věcech sp. zn. 15 C 80/90 a sp. zn. 1 Cao 1/94, nyní vedeném pod sp. zn. 22 A 47/2015, výrokem č. II. rozhodl, že spojené řízení bude nadále vedeno pod sp. zn. 22 A 47/2015, výrokem č. III. rozhodl, že žádosti žalobkyně o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů se zamítají, výrokem č. IV. rozhodl, že žaloby se odmítají a výrokem č. V. rozhodl, že žádná z účastnic řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. 7. 2015, č. j. 6 Ads 136/2015 - 31, zamítl návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce a vyzval ji, aby v lhůtě 2 týdnů od doručení tohoto usnesení předložila soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o předmětné kasační stížnosti nebo prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelka byla poučena, že pokud nevyhoví uvedeným povinnostem ve stanovené lhůtě, bude kasační

stížnost odmítnuta ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Toto usnesení bylo doručováno do datové schránky, ale jelikož ta byla dočasně zneprístupněna, bylo následně doručováno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, přičemž podle připojené doručky bylo usnesení stěžovatelkou převzato dne 30. 7. 2015.

Lhůta stanovená k doplnění plné moci udělené advokátu pro zastupování v řízení o kasační stížnosti tedy uplynula v souladu s ustanovením § 40 odst. 2 s. ř. s. dne 13. 8. 2015. Jak je ze spisu patrné, do této doby, ostatně dále ani do data vydání tohoto usnesení, stěžovatelka svou procesní povinnost ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. nesplnila a nedoložila, že je pro řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, ani neprokázala své případné vysokoškolské vzdělání vyžadované podle zvláštních předpisů pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ze závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19 (dostupné na www.nssoud.cz), plyne, že povinné zastoupení stěžovatele podle § 105 odst. 2 s. ř. s. není podmínkou řízení v případě kasační stížnosti proti rozhodnutím krajského soudu o procesních návrzích, které učinil stěžovatel v průběhu řízení o žalobě. V případě kasační stížnosti, která směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu podaném ve věci samé (o žalobě), což je i nyní projednávaný případ, je tak nezbytné trvat na podmínce povinného zastoupení stěžovatelky.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Z dikce § 105 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je nutnou podmínkou řízení, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat.

Nebyla tedy odstraněna podstatná vada řízení, pro kterou nelze v řízení pokračovat a věc meritorně projednat. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, dostupné na www.nssoud.cz).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. srpna 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu